

Giới thiệu Người Con Trai Ấy

Trong tác phẩm Người Con Trai Ấy của tác giả Đào Mĩ Anh nói về truyện ngôn tình sắc, có chút sâu sắc và chân thực về một tên bạn học cùng bàn khó tính và rất rất rất quá đáng

Nhưng biết làm sao đây nhĩ tại hần đẹp trai quá mà, với sắc đẹp khó cưỡng này hần luôn là ngôi sao chói lóa làm mờ mắt người khác

Hần luôn lạnh lùng như vậy đó nhưng lại rất hiền điều này chỉ đưa bạn cùng bàn mới biết thôi

Càng theo dõi truyện online bạn sẽ thấy hần không học giỏi nhưng lại đẹp trai mạnh mẽ, giỏi ở các hoạt động thể thao văn nghệ

Nó cô bạn cùng bàn vô cùng hậu đậu đây mà

Nó học giỏi nhưng ngoài đó ra chẳng còn cái gì để nói

Nó xấu nó hát không hay nó không biết chơi thể thao

Có điều duy nhất đó là hai đứa nó đều là học sinh cá biệt

Bạn đang đọc truyện *Người Con Trai Ấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Học Sinh Cấp Hai

Nó, hần sinh năm xxxx năm nay là năm xxxx+12 hai đứa là học sinh năm nhất THCS. Tụi nó còn trẻ con lắm năm nay mới lớp sáu thôi mà đâu có lớn lao gì lên lớp sáu đồng nghĩa với việc chia lại lớp theo học lực. Nó cũng không lo lắng lắm vì dù gì cũng là toàn bạn cũ bởi đó là trường làng mà đâu có học sinh trường khác vào học đâu. Một ngôi trường mới mang theo nhiều điều mới đối với nó một đứa khá vấn đề xem nó sẽ xử sự thế nào

Hần cũng đã bước vào ngôi trường này với nhiều cảm xúc y như nó vậy nhưng không thể biết sau này hai đứa nó ra sao.

--- coi như vụ thủ tục các kiểu là xong nhá ---

Nguyễn Như Quỳnh cái tên đầy kiêu hãnh của nó đã vang lên cô giáo sắp chỗ cho nó ngồi cạnh một thằng con trai mà nó cũng không có gì lạ lạ Nguyễn Văn Hùng

Hùng và Quỳnh không có thân quen gì nhưng từ hồi bé tí xiu hai ba tuổi nhà của hai đứa gần nhau nên cũng chơi với nhau. Sau này nhà Quỳnh chuyển đi nên hai đứa cũng nghỉ chơi với nhau. Hồi học tiểu học dù Hùng với Quỳnh học khác lớp nhưng cũng chỉ cách một bức tường mà hai đứa nó chẳng chơi với nhau luôn. Nói chung là Quỳnh và Hùng có quen biết trước.

- Hùng là mày à cũng may nhĩ

- Ừ

- coi như làm quen bạn mới rồi nhá tao mày quen từ trước mà ha

- Ừ

- mày ngoài câu ừ ra còn câu nào ko

- có

- câu gì

- có thấy

- bó tay mày, mà cũng được dù gì mày nói ít cũng hơn nói nhiều chứ thằng long ý năm ngoái tao ngồi cùng nó đến đi viện vì điếc tai

- chắc vậy

Trước mỗi năm học thường có một kì thi để biết năng lực học sinh đó là kì thi khảo sát, trước đó học sinh được ôn thi khoảng mười buổi đó là thời

gian làm quen cho các học sinh. Toàn là học sinh của một trường tiểu học nên nó biết gần hết học sinh trong lớp rồi, còn việc ôn thi thi đối với nó là một cực hình luôn tại nó có học cả tháng thi cũng biết gì đâu chỉ cần trước khi thi 5 phút ôn thi nó sẽ đủ điểm mà

- ề mày đi học hay đi chơi vậy
- tao đi học
- thế sao tao thấy mày toàn facebook với chả ngôi sao thời trang thế
- có phải của tao đâu của cái Linh đấy chứ nó nhờ tao chơi hộ mà, tao làm gì chơi mấy trò này
- của nó thì trả nó đi mày không lo mà học
- mày nói tao mày cũng có học đâu
- tao không học mày không học thì hôm đấy chết cả lũ à
- à thì ra mày lo thi không có ai chép hài dờ
- tao cần mày cho chép đấy
- thế sao bắt tao học hả thằng kia mày bị thừa cân dừng mỡ à
- thì tao thích thôi
- thôi muốn tao cho chép thì nói luôn đi
- tao cho mày biết nhá tao chỉ cần nói một câu cả lũ con gái cho tao chép hết mày nghĩ gì mà tao cần chép mày
- thế sao mày bắt tao học
- tao thích
- tao bó tay mày rồi nha

Thế rồi nó cũng có học đâu cứ cắm đầu vào chơi game hoài à trong giờ mà chơi như thế mới oách chứ ấy thế mà hai đứa nó lại ngồi bàn đầu nữa cơ ngưỡng mộ kinh khủng.

Sau mười ngày ôn tập cuối cùng cũng tới ngày thi khảo sát một kì thi mà đứa nào cũng sợ. Thực ra kì thi khảo sát đâu có gì to tát đâu tại mấy cô giáo cứ dọa là nếu điểm thấp quá sẽ bị đuổi lại lớp 5 nên cứ người nọ truyền người kia bây giờ nó đã là một truyền thuyết đáng sợ

Trước giờ thi 15 phút

- mày cho tao mượn vở toán
- đây
- trời sao mày ghi chữ kiểu gì vậy nè thôi cho tao mượn sách coi
- đây
- sao mày ghi linh tinh kín cả sách thế này thằng kia thế này sao tao đọc
- ai bắt mày mấy hôm trước không học chơi game mềnh chi cho chết giờ có vắt chân lên cổ học cũng không kịp
- kệ tao mày dạo này lại nói nhiều rồi đấy nhá
- thì chả kệ mày thì tao làm thế nào
- mày lo mà học vẫn đi giờ tao có ôn văn thì cũng vậy à có biết cái gì đâu bảo tao chép chính tả còn sai be bét
- tao thấy lũ con gái chăm học văn lắm mà sao mày sợ văn thế à
- mày thấy tao có gì giống mấy đứa đấy không
- Ừ không thật
- thế nên đừng xếp tao vào chỗ tụi nó nhớ chưa

- sắp nhớ
- con mẹ mày muốn chọc tao tới chết à

.....

Giờ thi

Lớp vô cùng hỗn loạn, thi toán trước lớp có mỗi mấy đứa học được toán, bọn này quen cái thói nói tự do trao đổi bài từ hồi cấp một rồi nên đã vài tên được nộp bài thi sớm. Sau 30 phút nó đang cố gắng làm bài khó cuối cùng không để ý thằng bên cạnh đang cắn bút suốt gây cái răng cửa

- này chép đi
- không cần
- thôi cứ chép đi tao không nói gì đâu
- đã nói không cần rồi mà
- mày không là được tao cho chép còn gì nữa muốn quay lại tiểu học à
- tao làm chỗ này được 5,6 điểm rồi không cần nữa
- thi cứ chép đi miễn phí mà tao không tính phí đâu mày chép đi nhờ có chỗ nào sai thì bù vào
- thích thì cho lũ bên kia chép đi
- hờ

Nó quay lại nhìn bên kia thì một lũ nhìn nó với ánh mắt cầu cứu, toàn học sinh giỏi khá cả đấy thế mà không làm được đúng là vô dụng mà. Không biết tại sao bây giờ nó không muốn cho mấy đứa kia chép một tí nào.

Giờ thi thứ hai môn văn

- mày ơi
- gì
- tao không biết làm
- mày học sinh giỏi đó nha
- Ủ nhưng mày biết tao ngu văn mà
- thì mày ngu đúng rồi nhưng liên quan gì tới tao
- mày hộ tao đi
- văn không chép được đâu cô thấy giống nhau là chết cả lũ đấy
- nhưng tao không biết làm
- mày cố mà làm đi tao mà làm cho mày cao cũng chỉ 6 thôi
- mấy cũng được tao sợ tao làm còn được âm điểm mất
- đúng là tao không hiểu mấy cô giáo cấp một sao lại cho mày làm học sinh giỏi cơ chứ
- đi mà mày giúp tao nhá nhá tao không muốn quay lại lớp năm đâu
- thôi mày cứ làm qua loa cho mấy cô giám thị xem đi để tí nữa tao xong tao làm cho mày
- ôi cảm ơn Hùng đẹp trai Hùng tốt bụng Hùng y như anh hùng thật nha mà tiếc nỗi mày là con út không có em
- anh em liên quan gì ở đây
- thì nếu mày có em thì không phải mày được gọi là anh Hùng à

- mày ngu thế mấy đứa nhỏ tuổi hơn gọi à gì
- à ừ cũng gọi thế nhỉ nói chung Hùng tốt bụng làm bài hộ Quỳnh nha
- gớm giờ nói thế tí ra kia lại nói xấu tôi cho xem

Nói thế thôi thấy nó nhờ hấn giúp ngay nó khen thế hấn sắp nổ mũi ra rồi đến phải đưa vô phòng y tế thôi. À từ từ còn phải xử lí xong hai bài thi đã chứ nhi ha ha khổ thân thằng bé ai bảo đại gái cho khổ

Nó và hấn ngay từ đầu đã không bình thường một chút nào sau này chắc chắn sẽ có một câu chuyện li kì

Bạn đang đọc truyện *Người Con Trai Ấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Học Sinh Cá Biệt

Năm học lớp sáu bắt đầu, tuy là môi trường mới nhưng nó đã quen rồi đã tung tăng hết trường rồi. Hấn cái tên dở người này lúc nào cũng du dú trong lớp không biết ghé của hấn dính băng keo không nữa nó có kéo đi hấn cũng không dờn khỏi chỗ luôn, cứ cầm mặt vào cái điện thoại bơ người ta không thương tiếc, hình như thằng này on face 24/24 hay sao ý lúc nào cũng thấy face treo sáng.

- mai tao mang băng dính cho mày dính cái điện thoại vào mặt luôn
- khỏi cần tao có mang băng dính
- mày dờn cáo điện thoại ra cho tao
- không
- cứ thế không cận thị cũng loạn óc đó cần thận chấp mạch đó
- mày rửa tao đấy à
- không mày làm cái quái gì mà cứ cầm mặt vô điện thoại thế
- LOL
- tao hỏi thật ngoài LOL, Facebook ra mày còn cái gì không
- còn chứ zalo này, zing me, chính đồ, army, ...
- thôi mày kể nữa tao loạn chứ không phải mày đâu, ra chơi đi cứ suốt ngày dán mắt vào điện thoại thôi
- mày điên à bảo tao ra làm gì nhảy dây với bọn mày à, mày xem lớp này mấy thằng không điện thoại
- ờ hà nhưng nói chung mày cũng ra ngoài đi không đến lúc bị thần kinh đấy
- cái con điên này mày nói ai thần kinh
- nãy giờ tao nói chuyện với ai, không lẽ là với chó
- lần này mày xác định rồi

Hai đứa đuổi nhau khắp sân trường, bình thường trong truyện là nữ đuổi nam nhưng bây giờ là nam đuổi nữ có khi nào đây là dấu hiệu của truyện ngược không, đó là nghi vấn thôi còn quay trở lại hai đứa kia bây giờ đang đứng sách nước tưới cây, mọi người thắc mắc sao trong giờ học lại tưới cây đúng không thật ra là lúc này đuổi nhau

- con kia mày đứng lại cho tao
- tao đâu có điên đứng lại để mày cho gắp diêm lão gia à

- cái con điên này tao phải cho mày một trận mới được

TÙNG TÙNG TÙNG

- mày ơi không đừng đuổi tao nữa vào lớp rồi

- kệ mẹ nó vào lớp thì vào lớp tao cũng phải cho mày một trận

RẦM

Cả lớp đang ngơ ngác nhìn thì ra nó chạy vào lớp thì hần tóm được chân nó thế là nó ngã vồ mặt xuống đất may là hàm răng của nó thuộc loại cứng hơn sắt thép không thì toi mạng

- hai em đã vào muộn còn đuổi nhau thế này à may ra tưới toàn bộ bồn cây của trường cho tôi

- dạ nhưng thưa cô ...

- không nhưng nhị gì hết ra tưới cây ngay

- cô ơi là do em không liên quan đến Quỳnh đề em chịu phạt một mình được rồi

- không lằng nhằng gì hết cả hai đứng ra tưới cây cho cô đến giờ ra chơi mà chưa xong thì đừng có nghĩ vào học

- dạ vâng thưa cô

Thế đấy hai đứa nó phải đi tưới toàn bộ cái vườn hoa to tổ chẳng của trường. Hai đứa cứ vừa tưới cây vừa hần học nên người chịu trận chính là mấy cây hoa yêu quý khổ thân (mấy cây hoa nhà hai đứa này khổ cái nỗi gì). Bây giờ cái vườn hoa xinh đẹp của trường như vừa gặp bão, hoa mười giờ thì gặp hết cả, giàn ti gôn thì sập rồi, mấy cây hoa giấy rụng hết cánh, hàng cây xanh táo thẳng tắp giờ như lưỡi cưa nghiêng bên nọ ngã bên kia trông đến là tội

Hai con người tác giả của màn trình diễn kia không biết phải miêu tả thế nào nhưng cả hai ướt hết từ đầu tới chân, vấn đề bây giờ là nó mặc áo trắng mà áo trắng khi ướt thì mặc cũng như không

Hần đành phải chạy vào lớp với cái thân hình ướt như chuột lột mà nó cũng thật là không mang theo cái áo nào cả (mày bị ngu à đi học mang áo cho chặt cặp à) hần đành phải lấy cái áo sơ mi trắng của mình cho nó, cô giáo thấy học sinh như thế này cũng đành bỏ qua thành tựu đáng tự xử của tụi nó, sợ hai học sinh yêu dấu này bị cảm chết nên đành cho hai đứa nó về trước.

Nó ướt hết thấy hần đưa cho cái áo cũng thối mác

- đây áo mày mà

- Ủ áo tao mày mặc vào đi, cảm bây giờ

- nhưng mày cũng ướt hết mà

- tao bảo mày mặc thì mày mặc đi lăm chuyện là gì

- rồi tao mặc là được chứ gì sao mà phải nóng

- mặc nhanh lên vào lớp thu đồ tao đưa về

- tao tự về được mà mày cứ về trước đi

- mày nói câu nữa tao tiến tới tây thiên luôn đừng có trách

- rồi rồi thế mày đi trước đi

- đi đâu

- thế mày muốn làm tên biến thái đứng trước cửa nhà vệ sinh nữ xem tao thay quần áo à

- à ừ mày thay nhanh lên nhá

- biết rồi

Mặt hần tự nhiên nóng ran đỏ lên, biết xấu hổ rồi thật là

Bạn đang đọc truyện *Người Con Trai Ấy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 3: Mà Gọi Tào Là Anh

Sau ngày hôm đó nó và hấn bị kỉ luật kinh khủng luôn bố mẹ hấn cũng nhấn mặt luôn ban giám hiệu nhà trường luôn bố mẹ nó thì không phải gặp vì nó đã xin lỗi, hối lỗi các kiểu, bảo hấn tỏ thái độ hối lỗi một chút mà không biết là đầu thằng này làm bằng gì cứng thế, kết quả hấn bị hạ một bậc hạnh kiểm- tào xin lỗi

- việc gì
- việc mà bị hạ hạnh kiểm
- không phải do mà
- nhưng tào cũng có tham gia mà lại không sao còn mà thì bị hạ hạnh kiểm
- không sao
- thôi mà muốn tức giận hay quát mắng gì tào cũng được tào xin lỗi nha
- không cần
- thôi được rồi đặc cách cuối cho mà tào cho mà một yêu cầu muốn gì cũng được
- muốn gì cũng được hở
- à không chỉ một số việc có thể thôi
- ừ tào nhớ câu này của mà rồi đấy lúc tào yêu cầu cấm cãi
- ok

Khoảng một tháng hay một khoảng thời gian gì đó trôi qua, coi như vụ phá vườn hoa vừa lắng xuống giờ lại có vụ nữa nổi lên, không biết thời gian này có vụ gì mà bọn lớp 8 cứ xuống đây hoài à không biết chán hay sao. Nghe đâu cái thằng Lâm lớp 8 thích con Linh lớp nó nghe đồn thể cũng đâu có biết gì đâu nó hỏi ngay con Linh cho nhanh, con Linh thì ngồi ngay sau nó với hấn, mà trong lớp mà đứa nào chẳng thể cứ ngồi gần là chơi thân, Linh và Việt Anh bàn sau cực thân với bọn bàn này.

- Linh nghe nói thằng Lâm thích mà hà - nó
- biết được cái thằng dở người đấy - Linh
- thể có nghĩa là mà không liên quan tới vụ này hà
- ờ có biết cái shit gì đâu lũ lớp này chém gió kinh quá
- chắc mà không thích nó mà nó thích mà chứ gì
- biết được tại nó
- mấy thằng cha chết bầm đó suốt ngày xuống lớp mình mắng chỉ không biết muốn tổng cổ đuôi đi nhưng khổ nỗi nó to hơn mình đéo vác được
- khiếp hồ báo thế - VA
- hồ cái đầu mà hồ ý mấy cái thằng mất dạy xuống ngày xuống chém gió lung tung muốn đập cho mấy phát - nó
- muốn đuôi bọn đấy về không - hấn
- tất nhiên là có - nó +VA +Linh
- bọn nó đến tán con Linh thì con linh có bỏ nó hết tán - hấn
- ờ hà tên này lâu lâu thông minh đột xuất - nó
- ý mà là tào ngu thường xuyên hà - hấn

- cái này là mày nói không phải tao à nha - nó
- mày lại muốn chết rồi hả - hấn
- thôi đi hai đứa mày lại muốn tưới cây rồi hạ hạnh kiểm nữa hả - Linh
- bọn mày muốn đuổi lũ kia nữa không - Anh
- tao tạm tha cho mày lần này mày cứ cẩn thận - Hấn
- thôi bỏ qua đi kế hoạch tao đề nghị là thế này !@#\$\$%^&*()_+~{[]|'";?><./abc xyz
- ok
- thống nhất như vậy

Giờ ra chơi lũ con trai lớp 8 xuống và vừa xuống tới cửa gặp mặt nó Nguyễn Như Quỳnh, cái con đánh đá vô duyên nhất lớp 6

- mấy anh đẹp trai lớp 8 xuống lớp em là gì vậy
- chào em, cho anh hỏi Linh lớp mình đâu nhỉ
- à cái Linh á anh nó đi ăn kem với người yêu nó rồi

Linh có người yêu khi nào vậy em sao anh không biết nhỉ

- nó vừa mới có hôm qua chiều hôm qua hai đứa nó tỏ tình mới nhau xong
- thật không
- thật mà anh
- tiếc thật ý anh cũng thích Linh lắm ý luôn thế mà Linh lại có người yêu rồi
- ừ tiếc thật ý nhưng giờ anh về lớp đi
- không nếu Linh có người yêu rồi cho anh tán em nha
- cái gì
- đâu có gì đâu em cũng chưa có người yêu đúng không
- nhưng mà chuyện này
- nãy em cũng gọi anh là anh đẹp trai chứng tỏ em cũng có cảm tình với anh thôi anh thích em nha
- không

ở câu này không phải là của nó đâu của hấn cái tên mặt đen sầm lại từ nãy tới giờ đứng sau nó kia. Nguyễn Văn Hùng cái thằng đẹp trai nhì khối 6 tuy hơi còi

- sao lại không mà em là gì của Quỳnh mà em có quyền quyết định
- là người yêu nó đúng không em yêu
- hả à đúng rồi anh Hùng là người yêu em
- thế à tiếc nhỉ
- không cần tiếc đâu anh về khối 8 cũng có mấy chị xinh lắm thôi anh về đi nha

Không để cho người ta nói gì nó đuổi khách đẩy ra khỏi cửa đóng cửa cấm vào. Giờ mới quay lại chém gió với hấn về phần tùy cơ ứng biến vô cùng xuất sắc của hấn để giải nguy cho nó

- ê ku tao không ngờ tài chém gió của mày cũng kinh như vậy đó
- là sao

- cái vụ người yêu đó lúc đó tao rối quá mây mà không nói tao cũng chẳng nghĩ ra gì nữa luôn, mà mấy cha cũng mặt dày quá cơ
- ai nói mây là tao chém gió vụ đó
- thế không chém gió thì là gì
- không phải
- mây đúng là cái loại nắng mưa thất thường y như con gái ý
- Quỳnh mây nhớ mây cho tao một yêu cầu không
- này nghĩ ra rồi à này dễ dễ thôi nhá khó quá tao không làm đâu đấy
- yên tâm việc này đơn giản
- việc gì
- từ nay mây gọi tao là anh
- sao mây bằng tuổi tao cơ mà
- mây cứ gọi thế đi
- không được mây bằng tuổi tao sao tao phải gọi mây là anh hả
- mây sinh 30 tháng 6 ta sinh 6 tháng năm không phải là nhỏ hơn tao à
- có 56 ngày thôi mà
- cũng phải gọi là anh
- sao mây quá đáng thế nếu thế tính ra nhá Việt ANh tháng mười Thu tháng mười hai Hồng tháng mười một sao không bắt tội nó gọi
- mây hứa với tao rồi thầy cái này đâu có gì quá đáng hả rõ là mây không giữ lời hứa
- tao gọi là được chứ gì
- ừ thế mới ngoan chứ

Từ đó trở đi nó phải gọi hần là anh làm xôn xao dư luận lớp một thời gian (mấy bà tám có đề tài nè)

Bạn đang đọc truyện *Người Con Trai Ấy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Có Khi Nào Mây Thích Tao

Hôm nay là 8 - 3 QT phụ nữ Lớp nó cũng coi là góp tiền vô liên hoan một bữa, ăn ngọt thôi toàn bánh kẹo ý mà có gì đâu. Nó đang ăn bỗng hần kéo nó đi à làm nó suýt sặc quả táo. Hần thì mặt mây hí hửng còn nó thì đang tức vì bị hần kéo đi không biết đề là cái quái gì

- thẳng kia mây kéo tao đi đâu thế, bỏ tao ra đi tao suýt sặc vì mây rồi này
- tao bảo mây gọi tao thế nào hả
- à ừ thì anh , anh kéo em đi đâu thế
- ra đây tao có chuyện bí mật nói với mây
- chuyện gì mà bí mật thế

- biết ngay mà cái tính tò mò không đổi
- ai mà chả có tính tò mò, mày có nói không thì bảo, nói nhanh không tao vào lớp bây giờ

Hắn lấy ra trong túi áo một hộp quà nhỏ xinh dúi vào tay nó

- cho mày này
- cái gì thế
- mở ra đi rồi biết
- mày làm tao tò mò quá đi

Nó mở ra trong đó có một sợi dây chuyền rất đẹp,

- thích không
- cái này đắt lắm mày lấy đâu ra thế
- nhà tao giàu mà cho mày sợi dây bé tí này là cái gì

Cái dây này có phải là tiền nhà hắn đâu tiền của hắn đó cái thằng không biết nói dối nhiều thứ quá đi

- thôi đắt lắm tao không lấy đâu
- sao không lấy đẹp mà
- đồ quý như thế này sao tao nhận được
- mày ngu à cái này mĩ kí ngoài kia bán đầy kìa

Thằng này lại nói dối nữa dây chuyền vàng trắng đắt lòi ra bảo mĩ kí chém gió kinh quá

- ừ thế thì tao lấy nhưng sao mặt nó lại là mặt trăng
- à thì lúc mua nó thế tao sao biết

Cái này mày đặt mà thằng mắc dịch này

- hình như mày cũng có một cái dây chuyền phải không
- có nhưng làm sao
- mặt nó hình như là ngôi sao ý trùng hợp nhỉ

Trùng cái mặt mày ý nó là một cặp đó

- tao không biết
- thôi vào lớp đê

Hai đứa nó vào lớp lại đánh trên như thường, gì chứ ăn là nghề của nó còn gì, ăn không ngừng nghỉ luôn ha ha nó chỉ kém heo thôi ăn ế gì ăn lắm lcs nào hắn cũng bảo ăn ít thôi nhưng sao mà ngăn được con người của đồ ăn này chứ

Bữa tiệc cuối cùng cũng xong bây giờ nó và tụi con gái đang thu dọn cái bãi chiến trường bọn nó vừa bày nó với con Linh cũng lại bắt đầu sự nghiệp bà tám vĩ đại của tụi nó, bó tay hai đứa này luôn, hai đứa nó mà tụi vào tám thì có trời sập mới ngăn được

- ề Linh mấy thằng kia dạo nào không xuống đây rồi chứ
- gớm gặp bà mà nó dám xuống lần nữa tao cũng gọi nó là sư phụ luôn
- mày nói thể cứ như tao là ma không bằng sao mà tụi nó phải sợ
- mày là ma đã tốt mày xem có khi ma còn sợ mày chứ chưa nói tụi nó
- biết sợ là tốt lần sau dám lén phét xuống đây là tao cắt

- gớm quá đi bà đánh đá vừa không ể chồng
- mày bị thằng nào tẩy não à mà nói thế giờ mới mười hai tuổi đã lo ể chồng bó tay
- mày có dây chuyền mới hả đẹp thế
- khiếp soi thế vừa mới đeo được hơn một tiếng
- mày mua sợi này bao nhiêu thế đẹp thế bán cho tao
- tao đéo biết thằng Hùng nó mua ý chứ
- nó mua cho mày á
- ừ này nó đưa mà
- sao đồ quý như thế mà mày cũng nhận
- tao biết được nó bảo mĩ kí mà
- con ngu mĩ kí cái dây mày bạch kim đắt hơn vàng đấy
- hả không phải đâu sao nó tự nhiên tặng tao thứ đắt như thế được
- đấy tao muốn nói vụ này, có khi nào nó thích mày không
- hả nó thích tao mày hâm à
- mày cứ để ý xem hôm nọ nó cũng nhận là người yêu mà

Công nhận cái Linh nói đều là thật, nhưng hần có thích nó không đó là điều nó bắn khoăn, chẳng nhẽ cái thằng mắc dịch đó thích nó không phải đâu nó với hần cứ gặp là cãi nhau mà hần còn hay bắt nạt nó nữa chứ sao có thể. Nhưng theo như Linh nói thì lại rất có thể, trời ơi nó rồi quá không thể nghĩ được cái gì luôn cả chẳng nhẽ giờ đi hỏi hần, hần mà không nhận thì muối mặt mà hần nhận thì càng không biết làm sao luôn, hải bó tay

Bạn đang đọc truyện *Người Con Trai Ấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Tao Không Thích Mày

Đau đầu quá phải làm sao bây giờ chẳng nhẽ đi hỏi, mà không được hỏi này mất hết giá con gái, trời mà không hỏi còn chết nữa, mà nhờ nó thích mình thì làm thế nào mẹ nó nữa tự dung có cái vụ này điên cả người. Nó đang điên đầu và ngồi trên giường không thèm bước ra ngoài luôn để suy nghĩ (không phải đâu nó đang muốn ngủ thêm đấy) hay là đi hỏi không được, thôi kệ không được sao đau đầu thế nhỉ. Thôi dù gì cũng không nghỉ học được lại phải vực cái thân lê lết này đi học thôi chứ biết làm thế nào không đi học là trừ hạnh kiểm, trừ hạnh kiểm thì bố mẹ cho bay tới Tây Trục thỉnh kinh luôn

cuối cùng cũng đủ dũng khí đi tới trường nhưng nó chẳng biết làm thế nào ngoài nằm xuống bàn và ngủ, thực sự nó muốn hỏi hần lắm nhưng sợ câu trả lời của hần nói thật chứ không cần biết hần sẽ trả lời là gì nhưng là gì nó cũng sợ. Thế nên nó đành lựa chọn im lặng, nó cứ úp mặt xuống bàn giả vờ như ngủ nhưng không tài nào ngủ được, hôm nay toàn những giờ học quái quỷ gì đâu mà vẫn với sử với chẳng giáo dục công dân mọi hôm cứ tới giờ này là nó ngủ không biết trời đất luôn

Hần thấy nó như vậy thì lại thấy lo cho nó, lúc đầu thấy nó như thế thì cũng im im che cho nó ngủ nhưng một lúc sau phát hiện nó đâu có ngủ, mà nếu nó không ngủ sao nó cứ im như thế nhỉ, hần muốn bắt chuyện thì nó cứ bơ làm hần cứ ngỡ như bò đeo nơ vậy

Lại một ngày nữa trôi qua nó vẫn im lặng hôm nay nó còn chẳng nhìn mặt hần luôn, hôm nay có giờ toán nó thích nhất nhưng nó lại gục xuống bàn như hôm qua hần căng sột ruột không biết chuyện gì đã xảy ra với nó

tình trạng như vậy đã tiếp diễn gần một tuần rồi hần càng ngày càng cảm thấy chuyện này có gì đó không bình thường, hần đi hỏi những đứa bạn thân của nó, mà bạn thân của nó thì cũng chỉ là mấy đứa ngồi gần vậy mà nó cũng chẳng thèm nói chuyện với mấy đứa đấy luôn. Vò đầu bứt tai chán hần cũng không nghĩ ra mấy hôm nay nó làm sao đành phải đợi nó hỏi vậy.

Hôm nay lớp nó có năm tiết giờ cũng là trưa muộn rồi cả lớp đang như ong vỡ tổ chạy ra phía cửa để đi về. Hần đứng sẵn ở cửa lớp rồi đợi nó ra. Hôm nay nó lại ra cuối, cơ bản mấy hôm nay nó đều ra cuối để tránh mặt hần thế mà hôm nay hần lại đứng đợi ngay cửa lớp chặn nó thế này có trốn lên trời

- Quỳnh mấy hôm nay mày bị là sao thế

- tao có sao đâu
- sao mấy hôm nay mày cứ giả vờ ngủ rồi chẳng nói chuyện với tao
- chán thì nằm có gì đâu
- thế sao mày không nói chuyện với tao, mấy hôm nay tao thấy mày còn không nói một câu nào trên lớp cả
- mày có nói đâu tao nói, chẳng nhẽ tao nói một mình
- mày nói dối mấy hôm này hôm nào tao cũng bắt chuyện với mày mà mày toàn bơ tao làm tao ngờ như bỏ đội nơ, thằng Việt Anh còn bảo tao điên nói một mình
- thế à tao không để ý
- mày có chuyện gì thế
- tao có chuyện gì đâu mày tránh ra tao về chưa rồi
- mày đang giấu tao chuyện gì đúng không, mày tưởng tao không biết à
- tao có giấu chuyện gì đâu
- mày gặp chuyện gì hay gia đình mày làm sao nói cho tao biết đi tao sẽ giúp mày
- nhà tao không có việc gì cả
- thế tại sao mấy hôm nay mày cứ như người mất hồn thế hả mày làm tao điên lên mất thôi
- tao liên quan gì tới mày mà mày nổi điên
- mày cứ ngồi cạnh một đứa nói nhiều kinh khủng tự dung im bất đi mày khác biệt
- thế thì từ mai tao không im nữa, tao về được chưa
- mày tưởng thế là được về à
- thế mày muốn thế nào
- nói tao biết lí do mấy hôm nay mày như thế
- tao lâu lâu thích im im thế đấy không được à
- mày biết không giấu được tai thì cố giấu làm gì
- mày ...
- mày nói ra đi đừng cứ như thế
- tao nói mày không được mắng tao cũng không được cười tao đâu đấy
- nói đi
- không được nói với ai đâu đấy
- ừ nói đi cô nương tôi không nói với ai đâu
- thì cái Linh bảo mày thích tao phải không
- cái Linh bảo thế á
- ừ nó bảo mày bắt tao gọi mày là anh, lại còn mua dây chuyền cho tao nữa, nó bảo mày thích tao
- đó là lí do mày không nói chuyện với tao
- ừ thì ...

- lần sau tao cấm mày vì mấy cái lí do giờ người này mà không nói chuyện với tao nữa rồi chưa
- nhưng mày có thích tao không
- mày muốn biết câu trả lời thật à
- à không thôi mày không phải trả lời đâu
- mày yên tâm học đi còn bé vậy tao không thích mày đâu
- bé gì tao đề sau mày có 56 ngày
- thế ý mày là muốn tao thích mày hả
- không không mày đừng thích tao tao cấm nhá tao còn phải học

Nỗi lo lắng mấy hôm nay của nó được chút xuống, nó lại tung tăng đi về, một cô bé tinh nghịch là hình dung duy nhất của nó lúc này, thật thì chuyện yêu đương thời nay dù có hiện đại thế nào thì nó cũng còn quá bé để tiếp nhận điều đó, cuộc sống vô tư vô lo vô nghĩ mới là cuộc sống của những cô bé như nó

Bạn đang đọc truyện *Người Con Trai Ấy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Mai Mối

Trước đây hẳn có nói là hẳn rất đẹp trai, đúng vậy năm nay tuổi hẳn là mười ba đối với con trai là sớm nhưng hẳn đang bước vào thời kì dậy thì người lớn hơn hẳn làm cho mọi người nhìn hẳn với con mắt khác luôn, tự dung khối sáu có một soái ca nha, không biết thế nào mà giờ hẳn đã cao 1m7 rồi cao hơn bọn cùng khối một cái đầu luôn, và nghiêng nhiên hẳn được lũ con gái hâm mộ, trong đó có một nhân vật vô cùng nổi tiếng của khối sáu Trần Thị Trinh, đó là đứa con gái xinh nhất khối sáu, ns học cũng tương đối tốt, là cháu họ của hiệu trưởng trường này, nhà khá dư giả so với trung bình của người nơi đây. Con bé lúc nào cũng tỏ ra dễ thương, sợ sệt hết thứ này tới thứ khác không dám động vào việc gì luôn luôn tỏ ra tiểu thư.

Con bé thích Hùng lắm nhưng hẳn thì cứ bơ con bé suốt à mấy lần con Trinh hạ giá đứng cừ lớp đợi hẳn ra làm lũ con trai cả lớp trêu cho xấu hổ không biết chui vào đâu ấy thế mà hẳn lại chẳng thêm liếc mắt qua cử tập chung đánh x o y z với nó và còn Linh thẳng Anh bàn dưới, đã thế còn cười toe toét nữa chứ thật là là khiến em nó ngọc nát liễu tàn mà.

Con bé thích Hùng thật chiều hôm đấy nhỏ đi ôn học sinh giỏi cùng nó mấy tâm sự với nó

- Quỳnh này mình phải làm sao mới để Hùng thích mình được nhỉ
- hả Trinh thích Hùng á
- ừ mình thích Hùng lắm
- nghĩa là Trinh muốn mình làm quân sư để đưa Hùng đúng không
- làm gì mà nghiêm trọng thế mình chỉ là, chỉ là
- chỉ là làm sao nếu không muốn thì thôi mình cũng đâu có dành để mai mối linh tinh nhờ không được người ta mắng chết
- Quỳnh đừng như vậy giúp mình đi mà, mình biết Quỳnh ngồi ngay cạnh Hùng với lại thân với Hùng nên Minh mới nhờ Quỳnh giúp mà
- rồi cô nương, không biết hiện tại hạ có thể giúp cô nương việc gì mong cô nương chỉ giáo
- Quỳnh đúng là hay đùa mà, mình chỉ muốn biết là Hùng thích gì, hay đi đâu có thói quen gì thích người con gái thế nào thôi không nhiều đâu
- Trinh à cái không nhiều đâu của cậu làm mình không nhớ hết câu hỏi nha
- cậu trêu mình
- ề chưa chi xấu hổ rồi à
- thôi cậu trả lời mình đi, Hùng thích cái gì

- cái này mình hơi có vấn đề nha
- sao cậu là bạn thân của cậu ấy mà cũng không biết sao
- cái vụ này thì khác tại này chỉ hỏi nhược điểm hay cái gì hấn ghét nhất thì mình biết vụ này bó tay
- thế là sao
- nói thật nha mấy đứa chơi trong nhóm mình toàn nắm thóp của nhau thôi
- thế bạn biết Hùng thích con gái thế nào không
- cái này á hình như hồi trước nó bảo nó thích con gái phá cách một chút ý nó ghét tiểu thư, yếu điệu thực nữ lắm
- thế á, vậy Trinh không có cơ hội sao
- ai nói là không có
- Quỳnh nói đi Trinh phải làm sao bây giờ
- Quỳnh bảo nhá mấy hôm nữa Hùng sẽ đi tập bóng chuyền cùng đội tuyển của trường cùng lúc đó là lịch học của bọn mình, cậu nhân cơ hội đó tấn công dồn dập cho tớ mưa dầm thấm lâu, lửa gần rơm lâu ngày cũng cháy
- thế có được không mình thấy cứ sao sao ý
- không sao cả Trinh cứ tấn công dồn dập cho Quỳnh, tớ không tin cái thằng này lại tránh được, Trinh xinh thế cơ mà
- nhưng nhờ Hùng có người yêu rồi thì sao
- Yên tâm trước giờ có thấy thằng đó mang đứa nào là người yêu đâu

Chiến dịch mai mối của Quỳnh tiểu thư bắt đầu nạn nhân là bạn thân Hùng và hot girl khối Trinh

Bạn đang đọc truyện *Người Con Trai Ấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Mai Mối Bất Thành

Khoảng thời gian này Hùng được các thầy thể dục lựa đi tham gia đội tuyển bóng chuyền của trường cùng thời gian đó cũng là thời gian lớp học thêm bồi dưỡng học sinh giỏi của Quỳnh Và Trinh. Theo kế hoạch bây giờ là thời gian Trinh tiếp cận Hùng.

Chiều, cái thằng Hùng mắc dịch này không biết là lười hay tại vì sao mà cứ bắt nó đem nước cho suốt làm nó mệt chết, nó học tầng hai nha mà tòa nhà nó học lạ xa sân thể dục nhất, cứ mỗi lần ra chơi nó lại phải chạy xuống mang nước cho hấn. Mà nó cũng ngu quá cơ mang cho nó một thùng nước là ổn chứ gì

- này đây là lần cuối tao đưa nước cho mày đấy nhá mệt lắm rồi
- mày không đưa tao chết khát đấy tập mệt lắm
- một kệ mẹ mày tao chạy từ tầng hai xuống ngang chạy ma-ra-tông rồi thì làm thế nào
- thôi chịu khó tí đi nhá nhá tao biết mày tốt với tao mà
- này mày biết tao không có hệ miễn dịch với mấy cái năn nỉ chết tiệt này mà
- thế thì mày cứ tiếp tục công việc đi đâu ai cấm
- ờ mày lại gài bẫy tao phải không tao mệt rồi nha
- thôi mệt thì nghỉ đi mày kệ tao chết khát cũng được
- thôi tập đi tao lên học tí mang nước cho

- cả hoa quả nữa
- cái gì mà đi học lấy đâu ra hoa quả
- không biết đâu không ăn ngắt ra đây thì mày chịu trách nhiệm
- rồi rồi tao mang được chưa tập cũng từ từ thôi một ngắt ra đây thì một lần đó

Thế là bé Quỳnh nhà ta lại bị tên sói xám đáng ghét Hùng lừa ha ha, bây giờ nó lại chạy lên lớp học một cách nhanh nhất có thể để thoát khỏi sự uy hiếp từ giáo viên. Cuối cùng cũng kịp nó lên lớp và ngồi thờ như một con trốn trại

- Quỳnh đi đâu mà cứ ra chơi xong là như trốn trại thế - Trình
- Trình à cái thằng chết tiệt ấy có tay có chân mà cứ bắt tao mang nước chạy từ tầng hai mang ra sân thể dục cho nó chứ một chết nên được
- ai vậy
- còn ai nữa cái thằng trời đánh mà mày thích ý
- Hùng á
- không nó còn thằng nào vào đâu
- Quỳnh
- gì
- không phải hôm nọ bạn nói sẽ tạo điều kiện cho mình với Hùng sao
- à hiểu rồi ý bạn là bạn sẽ mang nước cho Hùng ý gì
- thì đại loại như vậy đó
- thì mày cứ đi đi ai cấm đâu tao đi nữa chắc về khỏi đi được luôn môi chân lấm rồi
- cứ thế vậy nha
- ừ à mà nó bảo xuống mang cho nó ít hoa quả ý cái thằng mắc dịch đi học chứ có phải đi du lịch đâu mà nó đòi hoa với chả quả
- rồi mình biết rồi cảm ơn Quỳnh nhé

Thế rồi Trình hớn hờ chạy xuống chỗ Hùng không biết thằng nhỏ làm gì con bé mà nó về tới lớp là khóc sướt mướt không ai dỗ được mà hỏi cũng không trả lời cô giáo đành cho về sớm kiểu này vụ mai mối này khó thành rồi chắc bị từ chối phủ phàng mới khóc lóc không thể đỡ như thế này thôi. Vụ mai mối đầu tiên trong đời của nó đã thất bại hoàn toàn.

Sau khi kết thúc buổi học nó về bình thường thì Hùng vẫn chờ nó về cùng nhưng không biết hôm nay sao hấn lại về sớm lạ nhà thôi kệ cứ về đã gần tối rồi. Nó cứ thế đi về không biết ông trời đang khóc thấy có nó bởi số phận nó ngày mai là một trang màu gì đó tăm tối cho chưa cái tôi lằng xằng

Hấn đang ở nhà với cái mặt đen không thể đen hơn, bố mẹ anh trai người nhà không ai biết là hấn làm sao chỉ biết hấn hiện tại hấn đang tỏ ra một bầu không khí lạnh đến đóng băng người, gặp ai cũng trưng ra cái mặt hầm hầm như muốn giết người ôi thật là đáng sợ, nhưng cũng không trách được ai bắt chộc cho hấn tức lắm chi

Bạn đang đọc truyện *Người Con Trai Ấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Nó Hối Lối

Một ngày mới bắt đầu trong một buổi sáng trong lành như mọi ngày nhưng tại lớp học yêu dấu của nó như được phủ bởi mây đen dày đặc, nó vừa tới lớp đã thấy trong lớp có một bầu không khí quỷ dị. Trong lớp không có một ai đứng hơn là tụi nó đứng hết ngoài cửa lớp trong lớp có duy nhất một người đó là hấn. Mặt hấn so với đáy nồi có vẻ trắng hơn một chút nhăn nhó như con khỉ và đang lườm nó muốn cháy áo. Không biết gì nó đành đặt cặp và chạy ra khỏi lớp một cách không thể nhanh hơn nhưng đã không kịp nữa rồi - NGUYỄN NHƯ QUỲNH MÀY ĐÚNG LẠI CHO TAO

- đứng thì đứng làm gì mày hét cả họ tên tao ra thế

- bây giờ tao hỏi mày, mày mà không nói thật thì đừng có trách tao ác
- hỏi thì hỏi đi sao phải dọa trước
- được tao hỏi mày vụ cái Trinh có liên quan gì tới mày không
- vụ cái Trinh là vụ gì
- thế tao hỏi mày hôm qua mày bảo cái Trinh mang nước xuống cho tao đúng không
- ừ đúng rồi nhưng sao
- mày giỏi lắm mày nghĩ mày là ai mà dám mai mối linh tinh hả
- thì tại tao thấy cái Trinh thích mày , nó cũng tòi vói lại mày cũng chưa có người yêu nên tao mới
- ai bảo mày tao chưa có người yêu hả
- mày có người yêu rồi á sao tao không biết mày dấu kỹ thế chẳng cho tao biết
- mày không phải đánh trống lảng cho mày biết tao cho mày một tuần hỏi lỗi nếu tuần sau mà tao thấy mày như hôm nay thì không bạn bè gì hết

Nói thế rồi hắn bỏ đi làm con bé cứ ngu ngơ không biết gì.

Thực ra hôm đó cũng đâu có gì đâu chỉ là Trinh mang nước và hoa quả cho Hùng và cả đội tập mà mấy anh thì cứ hỏi Trinh thế là con bé nhận bừa là người yêu của Hùng làm cả đội cứ lấy Hùng với Trinh ra trêu hấn tức quá nên mắng cho Trinh một trận ra trò làm con bé khóc khô nước mắt giải thích nhưng hắn không nghe thế là nhỏ mồm kể đến đoạn nó mai mối, lúc đầu hắn không tin còn mắng Trinh thậm tệ hơn nhưng nghe nhiều thấy có vẻ đúng thật nên tức quá bỏ luôn cho Quỳnh về một mình giận nó hôm nay tới tra hỏi một trận cho ra lẽ ai dè con bé nó cứ vô tư đến nỗi hắn muốn mắng cũng không nổi.

Sau cái vụ đó đúng chính xác một tuần hắn không thèm nói chuyện với nó luôn, nó cũng thấy buồn buồn lắm luôn ý cứ bắt chuyện với hắn mà hắn cứ bơ à một ghê ý cơ

Hôm đầu tiên nó gan thì gan với hắn luôn nhá hắn không nói nó không nói im ghê ý nhưng cứ thế thôi nhưng được một hôm nó đã chán rồi.

Ngày thứ hai nó muốn nói chuyện với hắn lắm rồi nhưng hắn cứ im thế nó chẳng nhẽ lại hạ mình không nó là con gái còn lâu nhá, nó đi nói chuyện với mấy đứa khác nhá nhất là mấy thằng con trai trong lớp ý, hắn tức lắm nhưng cũng không nói gì đang chiến tranh lạnh mà

Ngày thứ ba nó chán lắm rồi lâu lâu nó lại lấy cớ linh tinh để nói chuyện với hắn mà hắn cứ bơ à

- tao mượn cái bút
- trả bút này
- cô giáo vừa viết gì thế
-

nó độc thoại hoài à hắn trả lời đâu

Ngày thứ tư trở đi nó chuyển sang năn nỉ hắn mà cái tên đầu đất cứng hơn đá ấy đúng đến hôm thứ bảy mới nói chuyện với nó tức ời là tức

Mà chiêu của hắn cũng rất hiệu quả, từ đấy trở đi nó không dám mai mối linh tinh nữa hai đứa lại tí ta tí tòn nhu mọi hôm, khổ mỗi em Trinh, mấy hôm xấu hổ không dám sang lớp nó luôn, cái bông bột của lớp sáu ở đây khép lại mong chúng nó có một năm lớp bảy mới mẻvv

Bạn đang đọc truyện *Người Con Trai Ấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Đi Chơi, Kẻ Lạ Mặt

Đã được một năm rồi nha, năm nay mấy siêu quậy đại ca đã lên lớp bảy rồi đó hi năm nay có một sự kiện vô cùng mới lạ là đi cắm trại. Trường nó có tổ chức bốn năm cắm trại một lần tức là bất cứ học sinh nào cũng được cắm trại. Nhưng trước khi được cắm trại nhà một quá trình đầy vất vả và gian truân. Thứ nhất, phải chuẩn bị lều trại, cái này giành cho các bạn trai của chúng ta, lều trại linh kinh giành cho mấy anh ga - lăng, men - li mang đi, đây còn mấy cô nhà mình thì nữ công gia chánh tề gia nội trợ cụ thể là mang com mua sẵn lên lều trại

Ừa thế thì đâu có gì là bận ha, công việc quan trọng đây nè trang trí lều trại và tổ chức văn nghệ. Cái này thì Quỳnh chịu thôi tay chân vụng về, hát thì không biết có đủ tiền cho người nghe khám tai không. Hùng thì ngược lại nha rất khéo tay lại còn hát hay nữa chứ ôi trời sao khác nhau quá trời quá đất vậy. Nhưng mà vấn đề quan trọng nhất ở đây vẫn là Hùng sẽ là soái ca trong buổi hôm nay xem xem có việc gì xảy ra nha

Chuyện từ bây giờ mới chính thức bắt đầu nè

Trong tiết mục văn nghệ có một sự việc vô cùng li kì xảy ra đó là như sau. Hùng lên hát, chắc việc này bình thường thôi nhĩ nhưng sau đó hắn đi xuống phía khán đài nơi mà một lũ người đang đứng. Chèn qua lũ người kia hắn tìm một người. Đó là lớp trưởng trong lớp và cũng là nhân vật chính hôm nay Lâm Giang.

Tình hình là Hùng mang một bông hoa hồng hơi hé vô cùng đẹp, chân chạm một gổ xuống đất nhìn lên Giang nói một câu khiến mọi người phải quay lại nhìn luôn

- làm người yêu tớ nhé Giang.

Được xem ngôn tình miễn phí nên mọi người tập chung rất đông, làm Giang ngại mặt đỏ như cà chua. Gì mà nhìn người ta như muốn ăn tươi nuốt sống vậy chứ, bây giờ và nói thì trả lời thế nào cũng chết, chết trước thì khỏi chết sau thôi Lets go

- Mình đồng ý

Một câu nói của Giang làm mọi người xung quanh như mở rộng tầm mắt, một tầm cao của tò tính là khiến người ta không có khả năng từ chối. Và căn bản người đạt được cảnh giới này không hề yêu người được tò tính. Vâng người nghĩ ra kế hoạch này không phải hắn mà là nó. Nó đang đứng ở đâu đó cười khúc khích vì màn cá cược vô cùng lầy này.

Nó cá Giang sẽ đồng ý và hắn thì lại cá không và điều kiện cá cược là nếu nó thắng hắn gọi nó làm mẹ.

Buổi tối nay còn nhiều trò vui.

Lửa trại giữa đêm

Chắc ai cũng biết trước khi nghỉ cắm trại sẽ có mà lửa trại vô cùng đẹp. Trường nó đang đến mà lửa trại mà sau này nó gọi là ngoạn mục. Đống lửa trại cao gần hai mét chưa tính ngọn lửa còn cao hơn, nó phụ trách giữ cho đống lửa luôn cháy. Bỗng một sự việc xảy ra tìm nó cũng không biết rơi đâu luôn. Bên kia đống lửa có bóng người, cũng chỉ nhìn thấy bóng thôi không thấy mặt, tên đó nhảy từ bên kia sang bên này, đứng ngay cạnh nó.

Vãi cả chương trình này bị sao không biết, giờ chẳng biết nên hâm mộ có tài nhảy cao hay là dở hơi nghịch ngợm đây nữa.

Nó nhặt trái tim lại và xem mặt cái thằng to gan vừa nãy. Hắn ta đẹp trai ghê cơ, ngang Hùng, nhưng hình như không phải học sinh trường mình, cũng không phải học sinh trường lân cận, Quỳnh đi nhiều biết mà, không biết tên này chui từ đâu ra đây nhĩ. Đây chính là một biến lớn trong chuyện của mình Vũ Minh Phong

Bạn đang đọc truyện *Người Con Trai Ấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Học Sinh Mới

Nó vẫn đứng hình tại đó. Tự dưng hắn từ đâu chui ra khiến nó không thể có phản ứng gì ngay bây giờ được. Ai dè người ta bị vậy mà cái tên thủ phạm vẫn thoải mái cười cợt đốn tim tụi nữ sinh được thật là quá đáng mà. Nhưng mà thật lòng nói nên thì anh đẹp trai quá đáng quá đi mà, ai đòi nhìn con gái còn phải ghen chưa nói con trai.

Anh quay sang với toàn bộ mọi người, với cái dáng cao chỉ có hơn chứ không có kém Trung thì anh có lẽ được vô cùng mọi người chú ý tới.

- xin chào các bạn Minh là Vũ Minh Phong mình sẽ là học sinh mới của trường chúng ta, hôm nay mình tới góp vui một chút.

Mọi người vẫn đang tập chung với cái tên trời đánh làm cho nó đứng tim, nó thì đang có một luồng khói đen bốc lên vô cùng cao, tuy muốn đánh nhau nhưng nghĩ lại mình là phận hồng nhan nên ăn nói nhỏ nhẹ nên nó quyết định chửi mắng cái tên trời đánh kia một hồi đã.

- tên kia cậu bị điên à, tự dưng nhảy qua vậy muốn dọa chết tôi phải không tôi có thù có oán với nhà cậu à.

- cậu là ai

Cái tên này còn giả nai không biết nó là ai nữa được nó cũng đang rảnh đủ thời gian để cãi nhau với hấn ta

- tôi là cái người cậu làm cho rơi tìm ra ngoài chứ còn ai nữa, đang đứng cậu nhảy qua biết tôi sợ lắm không hả

- cậu nãy đứng đó sao, sao cậu lại đứng đó

- sao tôi không đứng đó được tôi canh lửa cậu có biết không

- vậy à, tôi không biết, xin lỗi cậu nhá

Hấn ta vừa nói vừa cười cợt nhìn muốn đập cho phát luôn, cho biết nhá bà đây không hám trai bỏ cái vẻ mặt sát gái đó đi không hợp với bà. Mà thôi nó bây giờ cũng chẳng hứng thú mắng chửi cái tên mắc dịch đó rồi. Bây giờ hứng thú là đi trêu Giảng lớp trưởng mặt mỏng kia, bỏ mặc cái tên vừa nói vừa cười như điên kia sang một bên nó đi tìm cái thằng bạn thân ời là thân của nó đã, giờ này chắc trèo lên cái cây nào ngủ rồi chứ gì, có ngày ngủ cây rơi xuống đất cho mà xem. Sau một hồi gần chết nó cuối cùng cũng tìm thấy hấn đang ngon lành đánh một giấc trên cây xạ hương.

- thằng kia mày lai ngủ trên cây à, sâu dóm nó mà dò được thì ngon nha con

- Kê tao mà mày canh lửa trại mà chạy ra đây làm gì

- mẹ nửa đêm rồi còn canh cái gì nữa cho nửa can dầu vào rồi còn đi ngủ chứ định canh đến sáng á tao không làm học sinh nghiêm túc đâu

- mày giỏi, nó mà cháy lan thì mày chết

- tao đâu có ngu, xung quanh không có gì cháy đất à

- ừ rồi mày tìm tao làm gì

- à thì vụ cá cược

- mày đúng là, mày biết vụ này chắc chắn là không được mà

- sao không được một câu thôi mà

- mày biết lòng tự tôn của con trai cao lắm không

- thế sao bảo con trai nghĩa khí

Đúng là hết nói nổi con này, nói kiểu gì nó cũng nói được. Hai tên này đang nói chuyện với nhau trong khi có một người nào đó thì đầu óc đang đầy hình ảnh của nó, bộ nhớ sắp chật rồi

Giới thiệu sơ qua về nhân vật mới nha

Bố Vũ Minh Hiếu

Mẹ Trịnh Liên

Tên Vũ Minh Phong - Sanwa Win

Gia thế không có chút tin tức

học lực vô cùng cao siêu

tình tình hòa đồng, dễ gần, cẩn thận, khó đoán

sở trường lãnh đạo

lí do tới trường này thích

sau này có làm nam chính hay không không biết nhưng mặt mí một tin mật đó là còn một đại nam trong đời nó chưa xuất hiện và gần như nói về chuyện của nó và cái tên kia. Hình như kiểu này có vấn đề này, anh em chăm bình luận hộ cái nhà thấy chưa có ai comment gì cả, lấy chút động lực cho tác giả đi

Chương 11: Ngồi Kề Nhau

Sau hôm cắm trại tại nó trở lại học như bình thường nhưng có một sự thật là tại lớp nó rất háo hức khi được nghe cái tên đẹp trai (theo cái lũ mê trai nhận định) sẽ vào cái lớp thân yêu của nó. Ấy thế mà cô nương Quỳnh nhà ta có vẻ không mấy may quan tâm. Bây giờ vấn đề nó quan tâm chính là làm sao để Hùng nhà ta mở miệng gọi nó là mẹ kia nhưng cảm thấy việc này không có khả thi.- mày rớt cuộc có gọi tao là mẹ không

- mày rớt cuộc có thôi không nói nữa không
- mày sao không có tí nghĩa khí gì thế nhỉ cá rồi thì phải thực hiện chứ
- mày sao dai thế nhỉ ám tao từ lúc mới tới trường rồi đấy
- Ai bảo mày cá mà không thực hiện
- Tại mày cá gì không cá, cuộc cái này khó quá
- Mày có gọi không tao bảo con Giang một câu đảm bảo cả lũ con gái lớp này hi sinh vì nghĩa cho mày lên đường thỉnh kinh cùng đường tăng luôn
- Thôi thôi mẹ của con ơi con lạy mẹ, mẹ mà nói thì chỉ còn nước con nhảy xuống sông tự tử
- Đấy cứ ngoan thế có phải không con trai
- Mày, mày bầy tao
- Tao bầy mày bao giờ
- Thế tự dung tao gọi mày là mẹ à
- Không tại hôm qua mày cá thế mà

Đang lúc hấn và nó cãi nhau thì tiếng trống đáng ghét của cô trực ban vang lên khiến hai anh chị phải ngoan ngoãn về chỗ ngồi. Nhưng mọi chuyện mà dừng ở đây đã tốt, trong lúc đầu giờ vì hấn ngồi cạnh nó nên hai đứa vẫn tranh thủ cãi nhau nốt. Đang trong chính chiến thì cô giáo chủ nhiệm vào lớp. Mang theo vào lớp cùng cô chủ nhiệm là Phong, cái thằng này quen quen, sau một hồi suy nghĩ cuối cùng nó cũng nhớ ra hấn là ai. Là cái tên hôm qua chứ ai, nó bảo nó là học sinh mới. Hả, vậy nó học lớp mình soa trời đất.

- Từ hôm nay Phong sẽ học ở lớp chúng ta, em cùng các bạn làm quen đi
- Chào các bạn mình tên là Vũ Minh Phong rất vui được học cùng các bạn mong các bạn giúp đỡ mình nhiều.
- Vậy em muốn ngồi chỗ nào, ưu tiên em là học sinh mới không quen ai trong lớp em muốn ngồi cùng bạn nào cũng được
- Cô ơi em muốn ngồi cùng bạn nữ hôm qua đứng cạnh lửa trại ý ạ
- À Quỳnh á, ở tổ một kia
- Cô ơi sao lại để bạn ấy ngồi cạnh em, em không thích
- Không thích cũng phải thích, Phong xuống ngồi cạnh Quỳnh
- Cô ơi còn Hùng thì sao
- Hùng xuống ngồi với Giang

Hả. Đây là câu cả lớp nói chứ không phải mình nói, học sinh chắc miệng bây giờ há đến nỗi nhét vừa trứng gà vào rồi, hình như cô vẫn chưa biết vụ tỏ tình hoàng tráng hôm cắm trại hay sao ý. Thế là bye bye thằng con trai,nó phải ngồi kề cái thằng mà nó cũng cho chết bầm, hấn vẫn cười nham nhở được, nó sẽ cho biết tay ngay không phải lo ná

- Thằng kia sao mày tự dung đòi ngồi chỗ cạnh tao
- Tổ thích cậu thì tớ muốn ngồi cùng cậu

- Mày có bị ám não không đấy
- Không não tớ vẫn 36.7 độ C
- Thôi mày bớt điên hộ tao cái, vớ lại ngồi chỗ này tốt nhất đừng ảnh hưởng tới tao không tao cho mày gặp diêm lão gia
- Diêm lão gia là ai
- Sao ông trời bắt công vậy sinh ra một tên như mày. Diêm Vương ý biết không, nếu không biết nữa thì đi chết đi

Sau một hồi ra một số quy định mà nó cũng không biết nó có những quy định này từ bao giờ, hai đứa bắt đầu học

Vậy là lại thêm một nhân vật nữa, không biết câu chuyện của chúng ta sẽ đi tới đâu, hẹn gặp ở phần tiếp theo

Bạn đang đọc truyện *Người Con Trai Ấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Nếu Vậy Thì Cũng Chơi Cùng

Sau khi Minh Phong chuyển đến, Quỳnh như có thâm thù đại hận với hắn ta vậy. Ngày nào cũng gặp nhau, nhìn thấy bản mặt của cậu ta là nó thấy ghét à, từ lần đầu tiên gặp đã không có ấn tượng tốt giờ bị ghét cũng phải.- Quỳnh ơi, giúp Phong làm bài này được không

- Không biết làm
- Quỳnh ơi, lấy giúp Phong quyển sách
- Tự lấy
- Quỳnh ơi cho Phong mượn cây bút
- Không có
- Quỳnh ơi
- Gì nữa bức rồi đấy, cậu có thể ngừng gọi Quỳnh ơi Quỳnh ơi được không, cậu mà gọi nữa tớ cho cậu nghỉ nói luôn bây giờ
- Tớ chỉ muốn nói là Hùng gọi cậu thôi mà

Trời đất, phải nói là hôm nay á đã bức mình thì chớ lại gặp cái tên như vậy chắc chết quá mất thôi, người gì đâu mà . Thôi tập trung vào chuyện chính đã, không biết thằng Hùng đáng ghét này lại muốn nói gì đây

- ề mày gọi gì tao thế
- thì gọi chơi không được à
- tất nhiên là được rồi con trai
- tao bảo mày là bỏ kiểu gọi đó đi cơ mà
- ta thích đấy thì sao nào, dù gì thì mày cũng cá cược với ta rồi không được nuốt lời
- ừ được rồi mẹ tha cho con ạ
- thế mới ngoan chứ
- mà sao mày bắt nạt thằng học sinh mới kinh thế
- tao không thích nó
- Trời, mày không thích nó mà mày bắt nạt nó thế hả

- Tại nó đẩy chứ, vừa mới gặp hủ tao làm chi, bây giờ ngồi với tao, tao cho biết tay
- mày hơi bị đánh đá rồi đấy
- tao biết tao đánh đá mà giờ mày mới biết à
- thôi mày có hiền hiền có duyên tí cho tao nhờ cứ như này ể chồng vó cho xem
- ể kệ mẹ ta, chưa tới lúc cura trai chưa cần có duyên
- thế thì tao chịu mày rồi
- mày không chịu tao thì tao chịu mày chắc
- thôi tình hình bây giờ mày bắt nạt nó ít thôi, nó là học sinh mới mình phải hòa đồng chơi với nó chứ
- ừ tao biết rồi, chơi thì chơi, nếu nó đủ sức chơi với tao

Công nhận một điều rằng nếu tính số người đủ sức chơi với nó thì hơi hiếm. Nhưng không sao đừng có nghĩ Minh Phong nhà ta kém chơi nhà. độ chơi bởi của cậu ta đối với Quỳnh chỉ có bằng hoặc hơn chứ không có kém. Nhưng quan trọng là khi đi chơi như vậy quan hệ của Phong và Quỳnh có được cải thiện hay lại xấu đi không biết.

- Phong chiều đi chơi không
- Đi đâu
- thì có đi không mới nói chứ
- có
- nếu đi chiều gặp ở sân trường, báo trước chịu chơi thì hăng đi, nếu không dám thì đừng có đi
- Việc gì mà kì bí vậy
- Đã kì bí thì phải tự tìm hiểu chứ hỏi ai nói

Quỳnh đã nhượng bộ một bước là hết cỡ rồi đấy với tính cách cao ngạo như nữ vương mà hạ mình như vậy là kì tích rồi. Dù gì đây cũng là do Hùng ép đấy nhè không phải Quỳnh tự nguyện đâu, thực sự Quỳnh vẫn ghét Phong lắm, lắm, lắm luôn ý, chẳng qua nghe ời Hùng thế thôi. Cái việc này lại khiến người ta nghĩ khác đấy nha Quỳnh

Minh Phong cảm thấy trong bản thân có cái gì đó vui vui không biết tại sao. Hắn ta cũng chẳng phải đơn giản gì tới trường làng này học giả khù khờ một chút để lấy chút vui về tuổi học sinh, gặp nó cũng chỉ là trùng hợp. Đã ai nói trùng hợp là thiệp đưa trước của định mệnh chưa nhỉ.

Tất cả những chuyện sắp xảy ra chúng ta không thể đoán trước được. Không thể ép buộc bản thân thích một cái gì hay ghét một cái gì nhưng nếu vì một thứ này mà bỏ qua một thứ khác thì hoàn toàn có thể xảy ra. Liệu có vì ý kiến của Hùng mà Quỳnh có thể loại bỏ thành kiến đối với Phong. Chuyện xảy ra tiếp theo của mấy cô cậu học trò là gì nhỉ hẹn gặp ở chương kế

Bạn đang đọc truyện *Người Con Trai Ấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Buổi Chiều Huyền Thoại

Buổi chiều hôm đấy chính là một buổi chiều đáng nhớ, buổi chiều đưa Minh Phong vào cuộc sống nó và hắn. Một buổi chiều đậm tính huyền thoại. LMHT những người trong nghề hẳn biết đang nhắc tới cái gì. Đó là Liên Minh Huyền Thoại, một game nắm giữ thị trường rất là lâu, lâu đến nỗi gần như cả những người không chơi cũng biết tới nó. Và quan trọng là hôm nay bọn nó tụ tập tại nhà nó mỗi đứa một laptop để cày Liên Minh.

Hắn ta cũng tới hôm nay toàn bộ team Liên Minh lớp 7B ở đó. Những nhân vật đó lại khá quen thuộc. Hùng đẹp trai. Việt Anh ngồi sau nhí nhảnh. Linh cô nương dễ thương. Lớp trưởng Giang thần thánh. Học sinh mới Vũ Minh Phong, sáu gương mặt, ba nam ba nữ, đánh team hợp đây.

- Sao đông vui vậy - Linh

- Thì toàn bộ mà, đông mới đánh team được - Quỳnh
- Này Phong biết đánh không đấy - Việt Anh
- Cũng chẳng biết được - Giang
- Này, cậu có biết chơi Liên Minh không đấy - Hùng
- Yên tâm Liên Minh là nghề của mình - Phong
- Chắc đấy chứ - Quỳnh
- Chắc chắn - Phong
- Vậy chiến luôn - Việt Anh
- Nhưng Phong không có mang máy - Giang
- Cậu nghĩ nhà Quỳnh chỉ có một máy thôi sao - Linh
- Thôi vào đi - Hùng
- Đánh team nam nữ nhá OK - Quỳnh
- Ok

Vậy là mỗi người gắn với máy của mình, nhà Quỳnh giờ trở thành luôn quán game. sáu người lớp bảy, mười ba tuổi nhưng tốc độ lướt phím đánh nhau thì khó có người hơn. Vòng một team Phong, Hùng, Việt Anh với team Quỳnh, Giang, Linh, lets go

Sau nửa tiếng lướt phím cả hai bên vẫn chưa có thay đổi gì là lớn, toàn bộ là những cái tên xếp ở bảng một bảng hai xếp hạng PK, đánh hoài bất phân thắng bại. trong bảng xếp hạng, Quỳnh số 7, Phong số 8, Hùng số 38, Việt Anh số 54, Giang số 60, Linh số 72.

Lại mười lăm phút nữa trôi qua, bây giờ tình hình đã khác, Linh và Giang không lướt phím nữa mà ngồi ăn dưa xem mấy người còn lại đánh nhau, Quỳnh với team Phong, Hùng, Việt Anh. Chẳng mấy chốc, Việt Anh cũng tham gia tổ đội ăn dưa, mấy anh chị này chiến ghê quá đi. Hình như số phận của Hùng cũng không kém nhì, cũng đã ra rồi, còn lại hai tay thủ xếp sát nhau Quỳnh và Phong. Cuối cùng ván đấu kết thúc với một chữ hòa to đùng.

Không chấp nhận kết quả như vậy tại nó lại chia team đánh hết cả buổi chiều. Không có sự ghen tị hay ganh ghét, họ chỉ đơn giản là chơi hết một buổi chiều. Nhà nó sau cuộc càn quét vô cùng lợi hại của tại này thật là khổ thân nó, phải PK cả buổi chiều lại phải thu bãi chiến trường do cái tại này tạo ra nữa chứ. Bọn nó cũng thật là chơi thi thể, đến lúc dọn sao chạy nhanh thể, đảm bảo ngày mai Quỳnh bà bà đây cho chúng bay biết tay nhá. Nhưng quan trọng bây giờ là THU ĐỒNG NẤY MỆT QUÁ.

Có vẻ trận chiến không vẻ vang cho lắm nhưng sau cuộc PK này sẽ có nhiều thứ gắn chặt với nhau hơn ví dụ như tình cảm bạn bè của sáu tên trâu bò này chẳng hạn.

Từ giờ trở đi Phong chính thức tham gia vào hội những người bạn thân cùng Quỳnh, Hùng, Việt Anh, Giang, Linh

Chỉ một trận đấu PK đơn giản có thể khiến hai con người vô cùng ghét nhau gần nhau thêm một chút. Nhưng công nhận riêng tốc độ bấm phím của Phong và QUỳnh cao hơn hẳn những người còn lại. Có phải là chỉ quen tay đánh nhanh hay tại nhiều vấn đề nào khác.

Những thứ con người không thể tưởng tượng ra còn rất nhiều. Nhưng đơn giản hóa vấn đề đi, hôm nay bọn nó đi chơi như này rất tuyệt

Bạn đang đọc truyện *Người Con Trai Ấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Ngủ Gật

Ầy chà chà, không biết đã nói là sau hôm đi chơi thì Quỳnh đã không còn ghét Phong như trước chưa nhì. Thôi giờ nói nè, từ hôm đấy trở đi hai đứa này đã bình thường hóa quan hệ, sao giống Mĩ với Nga vậy trời. Nói chung là hai đứa đã chơi thân với nhau như đúng rồi luôn. Con này đúng là gió chiều nào xoay chiều đấy nhì. Thôi thôi vào chuyện chính đi, sau khi biết cái bộ mặt thật của con chằm quây nhất cái lớp 7B này thì Phong cảm thấy thật là thú vị chắc thế giới này chỉ có một đứa độc nhất vô nhị có tính cách như vậy thôi. Lần này hẳn đến đây chắc chắn là thu được nhiều thứ thú vị rồi.

Không chỉ vậy đầu nhá tưởng mỗi Quỳnh thay đổi thái độ với Phong thôi hả không phải vậy đâu nha, còn một người nữa, mà độ thay đổi còn rõ rệt hơn Quỳnh nữa cơ. Đó là ai nhỉ, quá quen thuộc, là Hùng. Không biết vì sao và tại sao nhưng thái độ của Hùng từ hôm đó đến nay đối với Phong thay đổi hoàn toàn. Từ một người vốn là đưa mối quan hệ giữa Quỳnh và Phong tốt hơn bây giờ chính mối quan hệ giữa Hùng và Phong còn căng hơn dây đàn.

Thôi kệ mối quan hệ rắc rối đó đi, xem hôm nay có chuyện gì xảy ra nhá. Tại phòng học lớp 7B giờ vẫn

- Quỳnh, Quỳnh ơi, mày làm sao thế
- Im
- Sao trong giờ mà gục xuống bàn thế
- Im
- Mày ốm à hay để tao đưa lên phòng ý tề
- Mày bị ăn phải khoai ngứa hả Phong sao hôm nay nói nhiều thế im
- Mày ốm hay mệt cứ bảo tao, tao xin cô cho mày nghỉ
- Nếu cứ như này mà nghỉ thì một tuần tao nghỉ ba ngày à
- Hà, sức khỏe mày yếu vậy sao, bị bệnh gì, sao không chữa để nặng vậy
- Mày bị sốt à
- Không
- Tao nói cho mày biết nhá mày bị điên rồi
- Cái gì mày sao thế
- Bà mày học văn buồn ngủ mày bị điên à mà bệnh với tật, vừa mới ngủ được chút thì mày làm tao thức đúng là
- Hà

Trong lúc Phong căng hết miệng ra để nói chữ hả thì mắt cũng căng hết để nhìn thứ đằng sau Quỳnh. Trần trọng giới thiệu người đằng sau Quỳnh là thầy giáo dạy văn khó tính nhất trường và có một thứ phải nói là rất dễ ý tới nó.

- Quỳnh, cô dám trong giờ tôi ngủ gật, ra lấy nước tưới toàn bộ cây trong sân trường

Tội cho cô gái đó một mình tưới toàn bộ cây trong sân trường trong khi bây giờ là tháng chín mùa thu nhưng hình như tối ngủ phải bật quạt, hìhì. Trong lớp lại có một chuyện vô cùng hài hước xảy ra. Một mà mà không ai ngờ tới, các thầy dạy văn không nên xem đoạn này.

Trong giờ Phong lấy điện thoại ra nghịch, chẳng biết thằng bé nghịch cái gì mà mang hẳn điện thoại lên bàn khiến thầy giáo không muốn nhìn thì nó cũng đập vào mắt.

- Phong, trong giờ tôi cậu dám lấy điện thoại ra làm việc riêng à
- Thưa thầy em lấy điện thoại để ghi âm bài giảng của thầy
- Tốt, ghi âm bài về nghe lại là một cách học cần phát huy
- Không thầy ơi dạo này em bị mất ngủ, nên em ghi âm lại lời giảng của thầy em nghĩ là nó có hiệu quả cao hơn thuốc ngủ.

Vậy là từ trong phòng học đi ra bốn người hai học sinh đỡ một thầy giáo bị tăng xông và tiếp đó là một người là hung thủ gây nên sự kiện này, hẳn ta vẫn nhận nhớ mới hay chứ. Lần này thì chết rồi thầy giáo tỉnh lại thấy cái tên ngổ ngược vừa nãy cho xách xô nước chạy năm vòng sân trường.

Người nào đó bị phạt còn hăm hở chạy đi luôn. Rất đơn giản vừa chạy sân cơ bắp vừa khỏe và cơ bản mang nước cho người nào đó đi tưới cây một thế. Phong và Quỳnh đang rất vui vẻ dưới sân trường, ai biết đâu trên phòng học có một đôi mắt luôn dõi theo

Bạn đang đọc truyện *Người Con Trai Ấy* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Tình Huống Bất Ngờ, Gia Cảnh

Hãy gấp lại rồi cả nhà, tiếp nha, tập này mong một số girl nhà mình đừng ném đá người ta nha. Hôm nay nói sao nhĩ, hơi nhạy cảm một chút thông cảm.

Bây giờ tầm đầu tháng 12 cũng sắp thi học kì rồi nhĩ, mấy anh em còn ngồi trên ghế nhà trường thì cũng biết thời điểm này học như thế nào nhĩ. Đắm đầu vào học là một việc quá bình thường đối với mọi người là hình ảnh quen thuộc nhưng riêng với lớp 7B huyền thoại thì không, tụi nó có chỗ dựa vững chắc rồi.

Vâng tuổi học thì nhất cóp nhĩ quay tam xoay tứ chép là thành phần quen thuộc còn lớp 7B thì hành chính sách Đoàn kết đoàn kết đại đoàn kết, thành công thành công đại thành công. Nghe nói vậy hơi khó hiểu nhĩ, đơn giản hóa chút nha, cả lớp hợp tác cùng quay bài đưa nào cũng điểm cao. Môn nào không quay được cả lớp chép bài một đứa, mà đứa đó thì là ai, Quỳnh chứ ai.

Nhưng nhắc đến mấy nhớ, sao hôm nay Quỳnh lại không đi học ta, không xin phép luôn. Phong đang đi đi lại lại quanh cái gọi là bàn của Quỳnh và Phong. Không biết sao người kia nghĩ, lo quá đi à, nhưng mình là gì của nhau mà lo nhĩ.

Ày thế là chiều hôm đó Phong tới nhà Quỳnh. Nhà Quỳnh ở riêng biệt lập một khu, trước giờ Phong chỉ tới nhà Quỳnh một lần hôm đánh Liên Minh, hôm nay tới nhà người ta có một mình người ta ngại chứ. Gọi mãi chẳng thấy ai, hán ta đánh bạo tự mở cửa vào nhà.

-Quỳnh ơi, cậu có ở nhà không, mình vào nhà nhé

Thực sự thì chưa tả nhưng Phong đang nghe thấy tiếng khóc thút thít của ai đó. Nghe rợn người nha. Không sao ma nữ người ta cũng xinh lắm đó nha. Thôi không đùa nữa Phong khi vào nhà thì biết người khóc chính là Quỳnh nhà ta.

-Quỳnh, cậu sao vậy

Không có ai trả lời người đang nói cả, khiến người ta chạy vô thảng trong buồng. Anh này vô duyên, buồng con gái mà tự tiện vào. Mà thôi buồng nó không phải buồng mình. Vào thấy Quỳnh mắt mũi tèm lem, khóc suốt à

-Quỳnh ai bắt nạt cậu nói với tớ

-Không phải

-Cậu bị làm sao thế nói với tớ đi

-Không

-Này đừng như vậy nữa nói với tớ đi mà

-Không đâu

-Cậu có nói không hả

-Không nói

-Thôi ngoan, nói tớ biết tớ không nói với ai

-Không nói với ai nha

Quỳnh đưa ta lên một bàn tay toàn máu (sao giống phim kinh dị vậy trời) Phong nhìn thấy giật bắn mình

-Cậu bị thương ở đâu à, sao nhiều máu vậy.

-Có phải tớ sắp chết không hả Phong

-Không sao, để tớ xem nào

-Tớ không muốn chết bây giờ đâu, tớ còn trẻ lắm

Khoan sau khi định thần lại nhìn vết máu trên ga giường, nguồn gốc của nó là từ hạ thân của Quỳnh. Mặt Phong bỗng đỏ rực một mảng. Không phải đây là đi cả đó chứ.

-Mẹ cậu có ở nhà không

-Sao cậu lại hỏi mẹ mình

-Cậu cứ nói đi, mẹ cậu có nhà không

-Mẹ mình, mẹ mình mất rồi

-Mình xin lỗi, mình không nên nhắc đến

-Không sao, nhưng mẹ mình cậu hỏi làm gì

-Đợi mình chút nhá.

Phong chạy sang khu xung quanh, tìm cô hàng xóm nhà Quỳnh, để cô ấy giải thích với Quỳnh chứ Phong chịu. Sau một hồi cuối cùng thì Quỳnh cũng ra

-Cậu không sao chứ

-Mình không sao

Sao lại hỏi người ta như vậy chứ xấu hổ chết được. Thôi đi nàng, đến đi cả cũng không biết, thôi đi chết đi.

-À Quỳnh, cậu ở đây một mình à

-Không, mình ở với cha mình

-.....

Hai cô cậu ngồi tâm sự trong một buổi chiều. Thực ra số phận hai người rất giống nhau. Vì sinh Quỳnh mà mẹ Quỳnh chết. Phong cũng không khác gì lắm. Sau khi sinh Phong thì mẹ Phong cũng mắc bệnh tim giờ đang sống thực vật. Nhiều điều hai người rất giống nhau, nói thế nào nhỉ, đồng cảnh ngộ.

Qua chap này đã biết được hoàn cảnh của Quỳnh cũng như Phong. Không biết chap sau là gì ta. Thông báo nhỏ nhỏ, chap sau có một sự tình nghịch không thể tránh của tuổi học trò nha.

Bạn đang đọc truyện *Người Con Trai Ấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Kỳ Thi

Như đã kể nhĩ lớp này có thói quen phá phách, nhưng việc học đâu có thể thoát được. Muốn thoát thì làm thế nào, đơn giản thôi, cứ làm cho qua bài kiểm tra là ổn.

Bài kiểm tra học kì đến rồi, cả lớp có một sự đồng lòng không thể đoàn kết hơn, so với mọi ngày là khác nhau một trời một vực.

-Ê, anh em, hôm nay có lịch thi học kì rồi đấy

-Thật hả

-Ừ nghe nói năm nay toán lí hóa sinh anh đều trắc nghiệm đấy

-Ngon

-Mây ơi, văn thế nào

-Tự luận chứ sao, văn sao có thể thi trắc nghiệm rồi

-Thế chắc tao chết quá mày ơi

Cái tên vừa than thở biết là ai biết không, là Quỳnh nhà mình đó. Quỳnh sợ Văn hơn sợ cha luôn mà nhìn bảng điểm của Quỳnh khác biệt. Toán, lí, hóa, sinh, công nghệ, tin từng này môn không môn nào dưới 9,5 còn lại văn, anh, sử, địa, giáo dục công dân, từng này môn không có môn nào trên 8,0.

Vì hạnh phúc của tương lai con em chúng ta, phải hi sinh một chút vậy toàn bộ mấy môn tự nhiên phát này phải chia bài cho cả lớp rồi.

Đơn giản thôi một người làm thi ba chục người hưởng. Một bài Quỳnh làm cho toàn bộ cả lớp chép.

Sau một tuần rồi kì thi đến mau chuẩn bị những bước cuối cùng để cho kì thi nào. Biết là gì không, đơn giản thôi phao, giấy quay bài, sách vở, vv

Lớp này nó như vậy đó không có ai là làm bài thật sự cả, nếu không chắc trượt cả lớp. Xem nào hôm đầu tiên thi văn lí.

Hai tiết đầu thi văn. 90 phút, Quỳnh làm xong mấy câu tiếng việt và văn bản trong 15 phút cuối còn 75 phút đầu hình như là ngủ.

Thật sự là ngủ đó, đã không biết làm thì chỉ có ngủ chứ biết làm sao giả vờ chăm chỉ cũng đâu được thêm điểm nào đâu.

Mười lăm phút cuối thời giờ quyết định.

-Quỳnh ơi, dậy làm bài

Là cha Việt Anh, chắc quen thói của Quỳnh rồi, chịu thôi hết cách. Phong, quên mất cái thang này. Người ta bây giờ cũng à người nhà lớp này rồi, biết hết chiêu trò nhưng cơ bản cũng là thành phần xúc tác đó nha

-Còn 15 phút thôi đấy

-Thoải mái

-Không chép đi bên kia kia

-Phải bảo tụi nó tắt quạt trần đã

-Gi

Phong ca lại thêm một sừng sốt vì biết được cách tụi này quay bài. Không có gì lạ lắm, Giang học giỏi văn nhất lớp làm bài đầu chép một bản chữ lớn, Hùng nhân lúc thầy ra ngoài dính kẹo cao su dưới tờ giấy ném vào quạt trần. Thầy vào tụi nó tắt quạt đeo kính vào chép.

Vãi cả quay bà con lạy mấy mẹ con cũng quay nhưng chưa từng nghĩ bá đạo như vậy. Đơn giản nhá nếu thầy mà nhìn lên quạt thẳng gần ổ điện bật quạt phát là xong, mà thầy có bắt cũng không đứa nào khai, bới kê cả khi đứng lên ghế, đặt lên bàn cũng không với tới quạt trần. Quên chưa nói, Hùng ném bóng rất chuẩn.

Tiếp theo trong buổi thi đầu là môn vật lý, yên tâm có Quỳnh ở đây không lo nha, nhưng phải nhờ sự trợ giúp của bờ vai vô cùng cao to rộng rãi của Phong rồi.

Quỳnh làm bài, trắc nghiệm có 20 câu, làm từng câu một cũng không tốn thời gian lắm, bài người ta cho 45 phút làm 30 phút đã thừa thời gian. Phong khoanh theo bài Quỳnh, còn Quỳnh thì làm công việc cao cả hơn nhiều. Lấy giấy nhớ, ghi câu, ghi đáp án dính sau lưng của Phong phần còn lại của Phong, có lên cậu sẽ làm được mà.

-Thầy ơi chữ này em không dịch được

-Sao lại không dịch được em đọc đề kiểu gia vậy

-Chữ này khó nhìn quá thầy ơi

-Đề này là phòng Giáo Dục in, nếu không dịch được thì em bỏ qua chữ đó đi

-Thầy không biết là trong vật lý thiếu một chữ có thể làm sai cả bài à

-Đâu em đưa đề thầy xem nào

-Dạ đây, chữ này thầy ạ

-Đâu

Phong đưa đề cho thầy giám thị, thầy nhìn đi nhìn lại cũng không dịch được ra chữ gì, đứng đấy mất tầm năm phút. Mà ai chẳng biết khi nói chuyện với thầy giáo thì phải đứng dậy năm phút thầy nghĩ ra các chữ này cũng là thời gian quý báu cho lũ loi chơi dưới kia khoanh hết toàn bộ bài thi. Xong thầy coi thi như này là hay rồi.

Tiết lộ thêm một bí mật nữa đề thi in không nhòe mà Quỳnh pha chút mực trong bút cho nó thêm rục rờ thôi hehe

Bạn đang đọc truyện *Người Con Trai Ấy* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Kỳ Thi (Tiếp)

Hôm thứ hai theo lệ là sẽ thi toán sử không biết anh em đã sẵn sàng chưa nhỉ

Không biết ở đâu nhưng địa bàn lớp 7B vô cùng sẵn sàng vô cùng. Cái tụi này cũng quá đáng lắm cơ, có ai biết làm cái quái gì đâu, là một mình Quỳnh làm rồi cả lũ chép mà sao tụi này oai thế nhỉ, muốn phét vào mông lũ này quá cơ. Khổ nỗi, Quỳnh có một mình à, phét vào mông tụi này đura lúc nó tấn lại thì có mà liệt giường ở nhà một tuần.

90 phút thi toán trống đã điểm, không biết hôm nay tụi này sẽ làm bài kiểu gì đây đề khó lắm làm hết bài mình còn căng, nhắc bọn nó kiểu gì được, Phong đang bản khoăn không biết là lần này chiêu trò của lũ này ra sao Quỳnh lại quay sang hỏi

-Thằng kia mày có chép không tao sang trang bây giờ

-Quỳnh à

-Gi

-Tao ngồi cạnh mày còn không chép kịp bọn kia chép kiểu gì

-Nếu không chép kịp thì tui lại lo gì

-Tua, cái gì

-Mày không thấy camera đây à, bọn nó, ta phát trực tiếp lên Face tụi nó khác xem được

-Á khẩu luôn

-Ồ đấy liên thuyên cái gì, chép nhanh lên còn sang trang

Ai nói nông thôn thì lạc hậu chứ cho nói lại câu nữa đây hơi bị hiện đại đó nhá. Nghĩ sao mà thành phố có máy móc hiện đại thì nông thôn có thiết bị tình vi nha. Cái trò đơn giản như truyền tin tại chỗ mà không làm được thì đâu dám sống trong cái lớp thần thánh này. Thật là, hơi có lãng phí đó nha, máy quay kích thước nhỏ dùng trong tình báo quân sự, bán ở ngoài vô cùng ít, đắt nữa, bây rồi lại thành công cụ quay bài của mấy tiểu quý lớp bảy, tồn hại tài nguyên đất nước.

Khoan đã, không phải cái máy đó là cho tình báo quân đội sao, vậy trên thị trường không phải vừa ít, vừa đắt vừa khó mua, mà trong lớp này toàn bộ là người nông thôn, đào đâu ra máy này, trong số những học sinh trong lớp này đảm bảo có đại nhân vật không hề tầm thường. Không tầm thường ư nếu lớp bảy mà là nhân vật không tầm thường thì hơi khó tìm rồi.

Thôi để chuyện đại nhân vật thần bí và cái máy phát tán này qua một bên, bây giờ sẽ là tiếp tục của buổi thi môn sử đó, vậy làm thế nào bây giờ, phao đâu, không có phao đảm bảo chưa thi xong 5 phút, Quỳnh chết đuối.

-Phong, mày ngồi ra ngoài đi

-Sao vậy

-Mày ngồi ra ngoài đi tao vào trong

-Đề làm gì

-Quay bài chứ làm gì thằng này

-Mày không làm được sử à

-Thằng kia mày biết sử năm ngoái ta được mấy phẩy không

-Mấy

-6,5 năm nay tự học chắc tao 4,5 à

-Mày cẩn thận không đánh dấu bài đấy

-Yên tâm khác có cách

Quỳnh mang nguyên quyền lịch sử đặt bên cạnh ghế, chắc chắn đây sẽ là vận mệnh của Quỳnh đó. Ấy thế mà ngay khi mới được năm phút thầy đã phát hiện ra quyền sách mất rồi

- Quỳnh sao em để quyển sách thế kia
- Dạ em quên
- Quên hay gian lận
- Thầy có thấy em quay bài chưa, thầy không phải đổ oan cho em
- Được vậy thì em đưa quyển sách cho thầy
- Đưa thì đưa sợ gì

Bây giờ phao cứu sinh mất rồi làm thế nào bây giờ. Thân là một thằng ngồi cạnh Phong quay sang hỏi Quỳnh

- Không có sách mà làm được chứ
- Ai nói tao chép sách hả
- Không phải mà đòi vào trong để xem sách sao
- Thời này ai chơi trò đó nữa, xem đây này

Quỳnh vén váy qua đầu gối. Đứng liên tưởng linh tinh nha, trên cái chân nho nhỏ của Quỳnh dính đúng tám tờ giấy nhớ lận. Phong còn non quá Phong ơi đây là kế dương đông kích tây biết không. Chưa nói nhì, Quỳnh đọc hết tiểu thuyết của Kim Dung rồi đó

Bạn đang đọc truyện *Người Con Trai Ấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Kỳ Thi (Cuối)

Sau sự thành công vô cùng của hai ngày thi trước hôm nay toàn bộ lớp 7B vẫn tiếp nối tinh thần hăng hái có từ những ngày trước để tiếp tục ngày thi cuối cùng.

Khó thân nhất lớp là Linh. Con bé học giỏi tiếng anh nhất lớp. Hôm qua do được giao nhiệm vụ cao cả là học bài và nhắc bài cho cả lớp nên con bé thức đêm đến nỗi mắt nổi cuồngh thâm, khó thân con bé quá à. Thôi kệ nó lo thi đã.

Giờ thi tiếng anh 45 phút. Cách nhắc bài như sau đầu ngoẹo sang trái = A đầu ngoẹo sang phải = B đầu ngoẹo lên trên = C đầu ngoẹo xuống dưới = D

Toàn bảo có hơn hai mươi câu khoảng hai lần phút cuối làm là kịp. Đã hai mươi phút trôi qua đầu của Linh gật gù. Cả lớp người trước lặp lại hành động của Linh để đưa đàng sau nhìn đỡ bị lộ, tập chung 1 đứ.

- Quỳnh, mà chép cái gì đấy
- Chép bài cái Linh
- Mà chép cái gì
- Ờ hay tao bảo chép bài mà không thấy à, điếc à
- Mà nhìn bên kia kia
- What the Fuck thế này chết tao à
- Không sao
- Không sao cái gì
- Thi cái bài mà không sao
- Mà biết tao ngu tiếng anh hơn thằng anh ngu tiếng việt không

- Thế mày để tao làm cảnh à
- Mày làm được tiếng anh á, sao không bảo trước, làm tao muốn roi tìm ra ngoài à,
- Mày có hỏi tao đâu
- Tao biết đâu mà hỏi tưởng mày cũng ngu ngang tao
- Thôi im đi chép bài tao.

Sau khoảng hai mươi phút nữa thầy giám thị lên tiếng

- Còn năm phút nữa nộp bài, các em, em nào xong rồi thì soát lại bài, em nào chưa xong tiếp tục hoàn thành, khẩn trương
- Thầy ơi em nộp bài, đề năm nay dễ quá thầy ạ
- Em cũng nộp thầy ơi
- Em nữa

Gần hết lớp đem bài lên nộp trong lúc đó một con sâu mới lên tiếng khiến nòng canh 7B hồng hết.

- O xin lỗi thầy em ngủ quên, thầy cho em thêm chút thời gian được không

What the hell cái quái gì thế này, vậy này giờ lũ bên dưới chép cái gì, thôi Linh ơi mày chết.

Tạm tha cho cái Linh anh em 7B tiến công vô môn sinh trước đã. Đây là sở trường của Quỳnh nên cũng không khó lắm, làm một lúc là xong, phát tán cũng dễ à, nên nói chung là buổi thi hôm nay lớp 7B thành công một nửa. Nhưng với Phong và Quỳnh nha là toàn bộ.

Thế là ba ngày thi đã trôi qua nhanh chóng và đầy ấn tượng, các đại nhân vật của chúng ta sẽ tiếp tục tiến công vào chương trình học và tập. Sắp đến tết rồi, không khí học tập khác hẳn, tích cực phá hơn, quây hơn một năm nữa năm lớp bảy còn lại sẽ khá sôi động đây, phá tung trường lên mất thôi.

Ấy ấy quên còn một vụ cực kì qua trọng nữa là xử lí Linh đại cô nương như thế nào không biết. Chẳng biết có bị liệt ở đâu không hay lại thiệt mạng trước lũ quỷ sứ vô cùng hào tâm này đây. Đảm bảo những trò trên trời dưới đất vào cái lớp này sẽ được ném chái tất, không phải lo nhá. Xin cầu nguyện cho Linh được vẹn mạng nếu được con tã on chúa bằng một đĩa xôi, một con gà luộc ạ thưa cụ

Phong đã được trải nghiệm một kì thi vô cùng ý nghĩa và vô cùng vô cùng đáng nhớ, không có biết là những chiêu trò này Phong có thể tìm được ở trường nào ngoài trường này không nhì. Còn cả vụ máy quay kĩ thuật cao hiếm có khó tìm đã Phong sẽ tìm hiểu một cách chi tiết nhì

Bạn đang đọc truyện *Người Con Trai Ấy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Gặp Cha Quỳnh

Từ đầu đến giờ Phong chưa từng gặp cha của Quỳnh. Nghe nói cha Quỳnh đi làm xa, cậu cũng không tiện hỏi, dù gì là chuyện nhà người ta.

Sau kì thi mấy đứa định rủ nha đi chơi một bữa xả láng, địa điểm nóng vẫn là nhà của Quỳnh chứ đâu. Vào nhà Quỳnh cứ gọi là thoải mái không có phụ huynh kè kè gây mất cảm hứng, thích là gì thì làm thoải mái chơi đến bao giờ thì bao.

Phong đã đến đây hai lần nên đã quen hôm nay cậu đi sớm hơn mọi người một chút, vốn định là mấy đứa mua thực phẩm tới nấu nhưng Phong chẳng biết mua ở đâu cả nên đến định nhờ Quỳnh. Gì vậy nhờ Quỳnh đi chợ thì thả cậu tự đi thì hơn. Không thấy độ thực nữ của Quỳnh level âm hay sao mà bảo đi chợ hả. Thôi người không biết không có tội. Nhưng tội của người không biết Phong là vẫn đang ngu ngơ đứng trước một đoạn cổng nhà Quỳnh.

Trước cổng nhà Quỳnh có một người đàn ông trung niên, ông ta đứng trước đó làm gì, không phải có ý định xấu chứ, nếu vậy thì Quỳnh thân một mình con gái ở nhà sao an toàn được. Tinh thần nghĩa hiệp của Phong không biết ở đâu dâng lên ngút trời luôn.

- Này ông kia, sao ông đứng lén lút trước cổng nhà người ta thế hả, có ý định gì, đừng có mà làm việc xấu đó
- Cậu là ai, người khác tới khu này à

-Ông trả lời câu hỏi của tôi trước đã, có phải ông đến đây ăn trộm không

-Không

-Vậy ông đến đây làm gì, nhìn mặt ông biết là người xấu rồi

Phong ca thận trọng từng tí chất vấn lão đại của chúng ta. Được cái không biết sao lão đại hôm nay tâm tình vô cùng tốt, ở lại đùa với cậu nhóc này một chút. Người lạ tới đây mà ăn nói như đúng rồi vậy, lão đại không biết bao lần muốn cười sặc nước bọt mà phải cố nhịn. Nhưng đang hay thì đứt dây đàn, Quỳnh ra mở cửa

-Cha, cha về rồi à

-Cha, ông là cha của Quỳnh, không phải là ăn trộm sao

-Ăn trộm cái gì, ăn trộm cái đầu cậu ý đây là cha tôi, còn không mau chào hỏi

-Dạ cháu chào chú ạ

Trời đất ơi tự dưng nãy gọi cha của Quỳnh là ăn trộm phát này thì chết rồi Phong ơi, thôi lẳng lặng mà đi vào, im lặng là thượng sách

-Quỳnh, cậu này con cái nhà ai vậy, không phải người nơi này phải không

-Cậu ấy mới chuyển tới trường con tên là Phong cha ạ, ngồi cạnh con luôn đó

-Vậy à, này cậu nhóc ra đây nói chuyện với tôi

Thấy cha Quỳnh lên tiếng gọi Phong đành phải đi tới rồi, nhìn mặt ông ấy khó đoán thế kia không biết bị xử thế nào đây, mong là toàn mạng

-Cậu nhóc tôi có ăn thịt cậu chưa

-Dạ thưa bác chưa

-Dạ thưa cái gì tôi có phải tổ tiên cậu đâu mà lễ phép thế, cậu con cái nhà ai từ đâu đến

-Dạ con ở tỉnh khác tới, cha con người Nhật ạ

-Vậy là người lai phải không, thế cậu sống với ai

-Dạ cháu sống một mình ạ

-Một mình á, cha cậu làm nghề gì mẹ cậu đâu

-Cha con là thương nhân còn mẹ con

-Sao vậy

-Cha à nhà người ta có chuyện buồn, cha cứ gắng hỏi cái gì.

Cha Quỳnh cũng không hỏi nữa nhưng Phong thì bây giờ cảm giác căng thẳng vô cùng như con dâu mới về nhà chồng, gặp mẹ chồng khó tính vậy. Nhưng hình như liên tưởng này không hợp lắm. Công nhận số gì mà suy rõ có lòng tốt lại ra bị hiểu lầm Phong ơi là Phong, lần này mà cha Quỳnh nổi giận lên thì mày coi như tiêu đời nha.

Cuộc gặp này thật tình cờ cũng thật có duyên đó nha thần giao cách cảm đó

Bạn đang đọc truyện *Người Con Trai Ấy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Cha Quỳnh Không Khó Như Phong Nghĩ

Phong tới sớm cũng chẳng hơn lũ tiểu quý kia là bao. Đợi một chút là lũ đó cũng tới nơi luôn rồi. Hôm nay bọn nó chắc cũng chẳng làm gì được đâu có phụ huynh ở nhà mà.

Tình hình là bây giờ Phong vẫn rất sợ cha của Quỳnh. Làm cái gì cũng dè chừng luôn. Thật sự mắc cùi chết mất.

Vì cái tội không mua được thực phẩm nên tội nó không thể nấu ăn. Vậy nên tất cả đều lấy thực phẩm nhà Quỳnh. Nhưng bây giờ lại có một việc qua trọng hơn cũng xảy ra sự cố này.

-Giang mày nấu đi

-Mày nghĩ sao vậy tao với mày với cái Ling, giống nhau cả món khó nhất có thể làm được là rau luộc nha

-Không phải chứ mấy bà con gái mà đến nấu ăn cũng không biết là sao

-Vậy ông gọi ông nấu đi

-Bà bị sao vậy, tôi đàn ông con trai sao biết nấu ăn

-Vậy ông mau im đi

-Thôi mấy người đừng cãi nhau nữa tốt nhất là ra chợ mua đồ ăn sẵn

-Không cần đâu tôi nấu

Cả năm con người Linh, Giang, Việt Anh, Hùng, Quỳnh quay lại nhìn cái gương mặt vừa thốt lên câu cuối. Là Phong. Phong nấu ăn ư, cái này hơi khó nghĩ nha.

-Cậu nấu ăn á, có ngộ độc thực phẩm không

-Ăn với nói

-Cũng nấu được mấy món đơn giản, mấy món ngon thì không dám chứ món ăn thì chắc ổn

-Mấy đứa để chú đi đâu vậy

Lần này là cha của Quỳnh, là chú ấy nấu ăn sao. Mà cũng phải thôi, một người đàn ông, không có vợ bên cạnh, phải nuôi con, không tự nấu ăn thì làm thế nào. Cha của Quỳnh cũng không thể không thích ứng với cuộc sống này.

Thế rồi Phong và cha của Quỳnh vào bếp để năm tên còn lại ăn không ngồi chơi trên nhà.

-Này nhóc sao tôi có gì mà cậu sợ tôi kinh vậy

-Dạ

Thực ra này giờ ông vẫn để ý Phong, ông thấy cậu ta kiêng dè ông, chắc có lẽ là vì lúc này có sự ảnh hưởng ư, hay tại ông trông quá đáng sợ thật là nhóc này khiến người ta đến cảm thấy tự ti mà.

-Nhóc à, tôi không có đáng sợ cậu cái gì cũng kiêng dè tôi như vậy thật khiến người ta mất hứng

-Dạ tại

-Tại cái vụ ở trước cổng nhà ý gì, tôi đâu có để bụng đâu

-Chú là người hay là gì vậy cháu đã nói sao chú đã biết.

-Thì tôi là quý đó, cậu cẩn thận

-Nếu vậy là đúng rồi chỉ có quý phụ mới sinh quý tử. Nếu không lấy đâu ra một tiểu quý như Quỳnh chứ

-Cậu dám nói xấu con gái tôi sao

-Dạ cháu đâu dám, cháu còn yêu cuộc sống lắm bác ạ

-Cậu nói gì hả Phong

Trời ơi không phải chứ, Quỳnh đang đứng phía sau này giờ. Chú không phải là nói không để bụng sao, chú được lắm, bầy cháu, cháu nhất định sẽ nhớ thù này.

Quỳnh đuổi Phong chạy quanh sân. Thật sự không muốn rơi vào tình hình như vậy nhưng nếu giờ không chạy thì chỉ còn nước chạy. Tình thế bây giờ rất là hay nha. Quỳnh hai tay cầm hai chiếc dép, đuổi Phong. Phong cũng không khá hơn là bao, một tay cầm muôi một tay cầm thì chạy toán loạn.

Mọi người trong nhà cũng tham gia góp vui. Nhìn cảnh mấy đứa nhỏ trong sân, cha Quỳnh cũng không khỏi bật cười. Là cha của Quỳnh, từ bé tới lớn căn bản chỉ mình ông chứng kiến. Nhìn thấy con mình vui vẻ như vậy ông cũng vui hơn phần nào. Niềm vui lớn nhất của cha mẹ là con cái hạnh phúc. Đã bao năm nay một mình ông nuôi Quỳnh lớn lên, cô chính là hạnh phúc của ông là món quà cuối cùng vợ ông tặng ông. Vì con ông có thể làm tất cả

Bạn đang đọc truyện *Người Con Trai Ấy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.